

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Epistola XII. Martini Papae I. Ad Pavlvvm Thessalonicensem Episcopvm.
Cum non modo, vt promiserat, non resipuerit, verum eo auctore
apostolicae sedis apocrisarii in haeresim fuerint inducti, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

EPISTOLA XII.
MARTINI PAPÆ I.

AD PAVLVM THESSALONICENSEM EPISCOPVM.

Cum non modo, vt promiserat, non resipuerit, verum eo auctore apostolicæ sedis apocrisarii in hæresim fuerint inducti, anathematizatur & deponitur.

Paulo episcopo Thessalonicae Martinus seruus seruorum Dei, sanctæ Romanæ catholicæ & apostolicæ Dei ecclesiæ episcopus.

DOMINVS ac Deus noster Iesus Christus, qui humana ipsius incarnatione inueteratam naturam nostram renouauit, ac proprio liuore plagam transgressionis nostræ sanauit, cum velit nos non iam de cetero peccare, ne per peccatum deterius quid nobis contingat, & tradamur æterno supplicio, cui traditur qui hic disciplina emendatus non fuerit; dignatus est nimia bonitate pœnis percutientibus quasi quibusdam vallis, animæ nostræ vias & aditus ad peccatum obsepire, ac munire. Idque significat per Oseam prophetam dicentem: *Ecce ego sepiam viam tuam spinis, & sepiam eam maceria: & semitas suas non inueniet, & sequetur amatores suos, & non apprehendet eos: & quæret eos, & non inueniet eos; & dicet: Vadam, & reuertar ad virum meum priorem: quia bene erat mihi tunc magis quam nunc.* Vnde, ex humanitate immensa, non ea solum quæ a nobis per scientiam, sed etiam quæ ex ignorantia peccantur, condemnat, quæque ex obliuione, aut nuda cogitatione, aut cupiditate inutili; ne per ea quæ leuiora esse videntur, malitiæ viam ac semitam facientes, ex contemptu ad maiora peioraque peccata adducamur, nullo iam existente metu, qui impetum malitiæ nostræ per supplicium cohibeat. Maiora autem dico, quæ ex scientia per operationem peccantur, & ad malum finem veniunt: per quæ omnino excidimus a Deo, & vltimæ morti adiudicamur, vbi sempiterna quidem pœna est, nulla autem remissionis est venia: *Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?* dicit beatus Dauid. Quod autem Deus ea quæ ex ignorãtia a nobis in ipsum delinquuntur, punit, ipse testatur dicens: *Ille autem seruus, qui cognouit voluntatem domini sui, & non præparauit, & non fecit secun-*

debet, eosque regere, & in viam pacis per veram in Christum Deum confessionem adducere, non præcipitare in viam perditionis gressus sequentium populorum, per propriam hæresim. de quibus & per beatum Ieremiam Dominus dicit: *Væ pastoribus qui disperdunt & dilacerant oves pascuæ meæ. Grex perditus factus est populus meus: pastores eorum seduxerunt eos, feceruntque vagari in montibus: de monte in collem transferunt, oblii sunt cubilis sui. Omnes qui inveniunt, comederunt eos. Pastores enim multi demoliti sunt vineam meam, conculcauerunt partem meam, dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis. Idcirco hæc dicit Dominus ad pastores qui pascunt populum meum: Vos dispersistis gregem meum, & eiecistis eos, & non visitastis eos. Ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum. Et quia oblitus es mei, & sperasti in mendacio; & ego reuelabo posteriora tua contra faciem tuam, & apparebit ignominia tua.* Manifeste enim secunda dogmatum tuorum transgressio, etiam primam voluntariam demonstravit, & ex prava meditatione, siue sensu hæretico contra fidem a te factam fuisse, non ex inuoluntaria abreptione, aut corde non ficto. Nos igitur oportuit, creditum nobis onus pontificalis ministerii reputantes, id est prouidæ animarum curæ atque diligentia, nullatenus morari ac differre, cum fides a te proderetur; sed rigore Canonis præcise vtentes, ex prima interpellatione scriptum tuum vna cum eo qui scripsisset, damnare: ne rationalibus Domini ouibus mortiferam doctrinæ tuæ porrigens gramen, eos tecum per malam fidem mortificares, priuaresque æterna secundum Christum vita: pro quibus ipse animam suam posuit bonus pastor, & propter quas cælos inclinans, a patris non discedens sinu, venit in terram, vt perditam recuperans ouem, propriis humeris ad suum secundum naturam patrem humaniter referret, ac per viscera misericordiæ cælesti gregi connumeraret. Sed per longanimitatem sustinimus, nec pœnam infliximus, acceptis misericorditer precibus Pithani episcopi, & Ignatii diaconi, tuorum apocrifariorum, qui maxime asseuerarent & affirmarent, eiusmodi literarum inuoluntariam esse abreptionem, nec mentis ac certæ sententiæ opus esse illam absurditatem dogmatis tui. Vnde & dicebant, statim ac

Quam gra-
uia episco-
porum &
sacerdotum
peccata sint.

Jer. 23. &
50. & 12.

Jer. 13. iux-
ta 70.

Secunda
hæreticorū
transgressio,
primæ mali-
tiam ostendit.

Luc. 15.

In longani-
mitatem ac
misericordiam pro-
prios apo-
stolica se-
des, quam
in seuerita-
tem.

sine mora a peiori dogmate in melius mutationem in te fore; site iuxta illorum postulatam de eo amanter monuissimus, cuius rei causa nos hortati sunt, vt tibi ostenderemus, nos ea, in quibus lapsus es, notasse. quod vtique per apocrisarios nostros fecimus, rigorem Canonis per caritatem omittentes, teque adhortantes, non tamen præcipientes omnino tamquam subiecto huic apostolicæ sedi, vt huc venires, teque canonicè expurgares de his quæ initio creationis tuæ non pie docuisti. Sed

Ier. 51. *curauimus*, inquit, *Babylonem, & non est sanata: quoniam peruenit vsque ad cælos iudicium eius.* Non solum enim ipse incorrectus mansisti, sed memoratos apocrisarios nostros decepisti; idque erga eos fecisti, quod astutus serpens fecit aduersus Adam, desertorem vna secum eum constituens, qui a Domino mandatum acceperat. Tu enim simili modo, vt serpens, eos induxisti, ac persuasisti vt extenderent manum, ac pro eo vt caperent de scripto nostro, ad te in modum formulæ misso, non malum quemdam & promiscuum gustum, vt illic, id est de ligno transgressionis, sed puram & sinceram sanctorum patrum confessionem: hanc enim pie ei scripto inferuimus ad animæ tuæ correctionem: tu eam a te repulisti, proque ea adulterine subiecisti absurditatis tuæ doctrinam, quo manum adiicerent. quæ omnino tibi non profuerunt: tametsi visus es eos irretire multis sermonibus, & blanditiis labiorum protraxisti eos. at illi leuitate elati, secuti sunt, nescientes animæ se periculum adire, quod

Proverb. 7. *iis fraudulenter struxeras. Verba enim fraudulentorum mollia, & feriunt intima viscerum.* Nec audiuisti dicentem:

Proverb. 26. iuxta 70. *Qui fodit foueam proximo, incidet in eam: & qui voluit lapidem, in seipsum voluit. Lingua enim mendax odit veritatem: os vero incustoditum facit ruinas.* Quomodo igitur, cum hæc perpetraris in ipsos, & in exemplum formulæ perscriptum a nobis, & per ipsos ad te missum hortatu, vt dictum est, tuorum apocrisariorum, constituisti ad nos scribere, te ipsum decipiens, non nobis obrepens. Idcirco certiores facimus patres qui vbique terrarum sunt, quod ea quæ visa sunt ad effectum perducentes, omni studio exposuimus nostram in Domino fidem. Sed audi quid princeps apostolorum ad eum dicat, qui veritatem

Peruersorū
fallaciæ pu-
blicandæ.

erat frustratus: *Cur tentauit satanas cor tuum, mentiri te Spiritui sancto? non es mentitus hominibus, sed Deo.* Ac simile aliquid fecisti ei qui per Samuelem prophetam audiuit a Domino: *Hæc dicit Dominus exercituum: Recensui quæcumque fecit Amalec Israeli. Nunc ergo vade, & percutere Amalec, & demolire uniuersa eius.* Qui cum non obedisset, ac dixisset Samueli, quasi per impudentiam glorians in transgressionem sua: *Benedictus tu Domino, impleui verbum Domini. dixitque Samuel: Et quæ est hæc vox gregum, quæ resonat in auribus meis? Numquid vult Dominus holocausta & victimas, & non potius ut obediatur voci Domini? Melior est enim obedientia quam victimæ, & auscultare magis quam offerre adipem arietum. quoniam quasi peccatum ariolandi est, repugnare. Pro eo ergo quod abiicisti sermonem Domini, abiicit te Dominus ne sis rex.* Dixitque Saül ad Samuelem: *Peccaui, quia præuaricatus sum sermonem Domini & verba tua.* At tu eius quidem transgressionem imitatus es, confessionem vero transgressionis non es æmulatus, nec dixisti, *Peccaui: cum mutaueris Domini fidem, & deceperis nostros apocrifarios. Super quo tibi propitius esse potero? Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? & in gente tali non ulciscetur anima mea?* Quamobrem hos quidem in cinere & sacco & afflictione animæ & corporum, & lacrymis pœnitentiæ, opprobrium ipsis a te illatum expurgare iussimus: quod non solum apostolicam contempserint potestatem, sed etiam sapientem non audierint parabolam quæ dicit: *Quando submiserit inimicus vocem suam, ne credideris ei: quoniam septem nequitie sunt in corde illius.* Te vero vna cum hæreticis tuis literis, id est, literis synodalibus, quæ & prius & nunc a te ad nos missæ sunt, sententia anathematis damnauimus, ex eo die qui scriptus a nobis ac definitus est, nempe a die prima præsentis mensis Nouembris indictione viii. qua die missas a te lubricas literas accepimus & condemnauimus: quoad ea, quæ synodaliter a te gesta sunt, quæque prius & quæ nunc, tu cum omnibus, qui quomodocumque vel scripto vel sine scripto iis patrocinantur, aut ea defendunt, nobis consentiendo damnetis & anathematizetis vt hæretica & vana. Primum quidem propter hærentem in his absurditatem reprehensibilem duodecim tuorum capitum, quæ tibi scripto nota feci, vt inexcusabilis sis,

si emendationem recuses. Deinde quod pium sermonem irritum facere in illis ausus es, impium vero dogma confirmare: qui hoc sustuleris, quod per naturam voluntas & operatio salutis nostræ sit in Domino nostro Iesu Christo, secundum vtramque earum, ex quibus & in quibus est, naturarum. in quo propter sublatas eiusmodi pias voces; sine voluntate ac sine operatione, quinimo sine substantia ac sine existentia in vtraque natura eum esse adstruxisti. quod enim est expers omnis substantialis voluntatis atque operationis, destituitur etiam ab omni substantiali existentia. Qui præterea sustuleris in præfato tuo secundo synodali, & hoc, Omnia anathematizare quæcumque anathematizamus: vt per hoc non solum eos etiam quos anathematizamus, nempe ipsas impiorum hæreticorum personas, anathematizare recuses (nam si dogmata a te non anathematizentur, perspicuum est te ne personas quidem nefariorum hæreticorum anathematizare: siquidem hæreseos ipsorum causa, non causa naturæ, eos anathematizamus) sed vt etiam omnem omnium errorem paganorum, Iudæorum, hæreticorum in te confirmes. Si enim omnia omnium horum dogmata condemnamus, vt contraria & inimica veritati; tu vero omnia vna nobiscum voce non anathematizas quæ anathematizamus: consequens est, te horum omnium errorem confirmasse, qui a nobis siue ab ecclesia catholica anathematizatur. Qui igitur ista fecisti aduersus catholicam fidem; *Neglexisti me, dicit Dominus, & oblitus es fœderis mei dicentis: Non transgredieris de omnibus sermonibus, quos ego præcipio tibi hodie, dextra aut sinistra, vt eas post deos alios, vt colas eos. Et erit si non audieris vocem Domini Dei tui, vt custodias & facias omnia præcepta eius, & statuta eius, quæ ego præcipio tibi hodie: & venient super te omnes hæc maledictiones, & apprehendent te. Via enim tuæ & cogitationes tuæ fecerunt hæc tibi. Hæc malitia tua, quia amara est, quoniam attingit vsque ad cor tuum. Quomodo igitur dices, Non sum pollutus, nec ambulavi post superinductitiam nouitatem? Vide vias tuas in errore impressas, & cognosce quid feceris: quoniam si ablueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbam, maculatus es in iniquitatibus tuis coram me, dicit Dominus: donec conuertens conuertas te sincere, & eum per piam confessionem diligas*

Deuter. 18.

Jerem. 2.

ligas in toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. *Matth. 22.*
 Hoc est enim primū & magnum mandatū, recte credere in Do-
 minum ac Deum nostrum Iesum Christum, iuxta sancto-
 rum patrum & probatorū atque vniuersalium Concilio-
 rum doctrinam. Et nunc meliores fac vias tuas, & dogma-
 ta cordis tui emunda ab omni hæretica prauitate: & audi
 vocem Domini Dei tui, & cessabit Dominus ab omnibus
 malis quæ dixit in te. Ne igitur amplius per ea quæ scribis,
 aut inscite struis, vt alii pro te scribāt, patrocineris impie-
 tati, sed eam potius vt hæreticam accusa. Non enim iam
 homo pœnitens a malitia sua dicit, quid feci? *Ecce enim iu-* *Jerem. 2.*
dicio contendo tecum, dicit Dominus, cum dicis, Non peccaui: quia
contempsisti me vehementer, vt duplices faceres vias tuas. Qua-
 propter cognoscens cognosces, quemadmodum diximus,
 quod depositus sis ab omni sacerdotali dignitate & mini-
 stero in sancta Dei catholica & apostolica ecclesia, quo-
 ad sine vlla prætermissione omnia quæ a nobis hic syno-
 daliter sancita sunt ac definita ad commendationem &
 confirmationem catholicæ ecclesiæ, videlicet dictorum
 sanctorum patrum, & vniuersalium quinque Synodo-
 rum, scripto confirmes, & nobiscum confitearis in vno
 sanctæ & consubstantialis & adorandæ Trinitatis Deo
 Verbo, qui propter nos incarnatus est, & perfecte hu-
 manatus, duas naturas secundum hypostasim vnitas in-
 confuse & indiuisæ: & duas naturales voluntates, duas-
 que naturales operationes, diuinam & humanam con-
 naturaliter vnitas, secundum sanctorum patrum doctri-
 nam, ad veram confirmationem, quod Deus natura per-
 fectus, & homo natura perfectus idem existit: vt per
 omnia proprie similis Deo & patri, præter quam quod pa-
 ter ingenitus est; & per omnia proprie similis nobis, so-
 lum absque peccato: & anathematizes omnes hæreti-
 cos, quos anathematizamus, id est, quos anathematizat
 catholica Dei & apostolica ecclesia, cum omnibus hæ-
 reticis ipsorum dogmatibus: & eos, qui nunc exorti sunt,
 hæreticos, & qui a nobis synodaliter propter ipsorum hæ-
 resim anathematizati sunt: Theodorum dico, qui fuit
 episcopus Pharan, & Cyrum qui Alexandria, & Sergium
 qui Constantinopolis, eiusque successores Pyrrhum &
 Paulum, cum omnibus ipsorum hæreticis dogmatibus, &

Concil. Tom. 15.

F

impia expositione, magisque impia formula eorum quæ ab ipsis nefarie firmata sunt, ad orthodoxæ fidei euerfionem: & omnibus simpliciter, qui vane affirmant, vnam, siue nullam omnino confitentur diuinitatis & humanitatis Christi naturam, aut voluntatem, aut operationem: quos vt hostes & aduersarios suos catholica Dei & apostolica ecclesia iure abiicit, & anathematizat. Ne igitur repudies Domini sermonem, in impiis permanens. Pietas enim in Deum, principium est sensus ac sapientiæ: & si quæres eam vt argentum, & sicut thesauros inuestigabis eam; tunc intelliges timorem Domini, & cognitionem Dei inuenies. quoniam Deus dat sapientiam: & a facie eius cognitio & intelligentia, & reseruat salutem recte agentibus. Quare reuertere ad me, dicit Dominus, & non firmabo vultum meum super te: quoniam misericors ego sum, nec irascar tibi in aeternum. Tantum cognosce iniquitatem tuam, quia in Dominum Deum tuum impie egisti, & effudisti vias tuas ad alienos fidei, voci autem meæ non obedisti, dicit Dominus. Nam cognitio rerum tuarum conciliabit tibi celerem in iis correctionem: maxime si vna cum proprio dogmatis errore, corrigas etiam quod in sacros Canones peccasti. eos enim irritos facere ausus es, qui te ipsum per proprias literas non confessus sis, vt subditum huic apostolicæ sedi vicarium. Qui igitur in vtroque lapsus es, vtrique studeto conuenienter mederi. non enim aliter habebis perfectam a nobis veniam, nisi in vtroque nobis correctionem tuam exhibeas.

EPISTOLA XIII.

MARTINI PAPÆ I.

AD ECCLESIAM THESSALONICENSIVM.

De Pauli damnatione, eiusque hæresi fugienda.

Christum diligenti clero & populo sanctæ Dei catholicæ Thessalonicensium ecclesiæ, Martinus seruus seruorum Dei, sanctæ eius catholicæ & apostolicæ Romanæ ecclesiæ episcopus.

VNIVERSITATIS opifex Dominus noster Iesus Christus, cum initio hominem fecisset, ad tutelam eius vitæ proprium ipsi largitus est mandatum, præcipiens id nullatenus transgredi, ne solutionis mandati fructum per-